

20. navadna nedelja – leto C

Zaradi Jezusa se delijo duhovi

»Prišel sem, da vržem ogenj na zemljo, in kako želim, da bi se že razplamtel! Moram pa prejeti krst in v kakšni stiski sem, dokler se to ne dopolni. Mislite, da sem prišel prinašat mir na zemljo? Ne, vam rečem, ampak razdeljenost. Odslej bo namreč v eni hiši pet razdeljenih: trije proti dvema in dva proti trem; razdelili se bodo: oče proti sinu in sin proti očetu; mati proti hčeri in hči proti materi; tašča proti svoji snahi in snaha proti tašči.« Lk 12,49-53

Prišel sem, da vržem ogenj na zemljo

Kakšen ogenj prinaša Jezus? Kaj bi rad dosegel? Razdeljenost zagotovo ni njegov cilj, a kaj hoče povedati s tako trdimi besedami? Poglejmo, kaj nam na ravni osebnih odnosov predstavlja ogenj, na kaj v odnosih po mislimo ob besedi ogenj? Naj naštejemo: strast, gorečnost, vnema, ognjevitost, hrepenenja ...

Če postavimo to besedo o ognju v okvir ostalih Jezusovih izjav, lahko rečemo, da prihaja, da prinese ogenj pravega, resničnega, polnega življenja. Jezus prihaja, da prinese luč vere, v kateri bi življenje našlo svojo polnost, bi tekma, o kateri govori Pavel, imela svoj cilj, trpljenje preroka Jeremija svoj smisel. Kje se to začne?

Svet išče polnost življenja, a se ustavi v iskanju užitka in izživetja strasti. Področje, na katerem želi svet izpolniti svoje življenje, ni zgrešeno. Strasti so temelj našega življenja, le pod do izpolnitve ni v izživetju le teh, ampak v pravilni usmeritvi temeljnih hrepenenj, ki te strasti vodijo. Če svet tava v iskanju užitka, pa nam žal na drugi strani Cerkev pogosto ne zna predstaviti polnosti, ker zbeži pred strastjo v strahu, da bi padla vanjo. Menim, da je papežu Janezu Pavlu II. v svojem pogledu na spolnost uspelo združiti lepoto pogleda na strast in veselje nad obvladovanjem in da to tudi sedanji papež Frančišek vztrajno in v vsej gorečnosti oznanja. Tako ni naključje, da je redovnicam na srečanju rekel, da jih zaobljuba čistosti ne sme oddaljevati od materinske vloge: *"Posvečena ženska je mati, mora biti mati, in ne stara devica! Ve ste matere, tako kot Marija,"* je dejal 800 redovnicam iz 70 držav in dodal: *"Oprostite mi za takšne besede, a materinskost posvečenega življenja, ta plodnost je resnično pomembna! Bodite matere, ponazarjate Marijo in Cerkev."*

V tem pogledu razumem polnost življenja, ki ga prinaša Jezus: ne ubiti ogenj strasti, ampak ga usmeriti v cilj, ki nas dela resnično žive, uresničene, kot moške in ženske, v očetovstvu in materinstvu, vsakega na svojem mestu! Žal nam v Cerkvi slabo uspeva ta polnost življenja. Preoblikovanje življenjske moči, ognja v nas, ki žge in sili v izpolnitev, ni obrodilo pravih sadov, zato toliko iztirjenosti v spolnosti, ter brezplodnih kompenzacij. Jezus verjame, da moremo živeti polno, ne sterilno, ne mrtvo, polno, če se naslanjamo nanj in v njem črpamo moč za nošenje križa vsakodneвне odpovedi.

V hoji za Njim, pa naletimo še na eno težavo, ki se imenuje Resnica! Kaj je resnica, kdo ima prav? Kdor hoče živeti polno, ne more v odnosih le gladiti in dajati vsem prav. Ne, iskati mora resnico in se je v ljubezni scela okleniti. To pa prinaša spor med materjo in hčerjo, med sinom in očetom itd. A le resnica nas bo osvobodila, resnica, ki v človeku nikoli ne ugasne. Božja je, zato tli do konca. Bog ne obupa nad človekom, vedno čaka, da iskra resnice zaživi. Odprimo se tudi temu ognju in tvegajmo spopade, ki jih zvestoba Resnici zahteva.

Skupaj z Gospodom si srčno želim, da bi nas v Cerkvi zajel ogenj, ki ga Jezus prinaša na svet, da bi zaživali polno, vsak svojo temeljno poklicanost moškega ali ženske, poročenega ali posvečenega, ter bi v tej polnosti razžarili svet v Njegovi resnici. Trdno verujem, da je samo v Njem odgovor iz blodenj tega sveta in zablod krajevne cerkve. Molimo goreče, da bi se ogenj že vnel!